

hortensia's

hemelsblauw en oudroze,
zolang moeder leefde
bleven de hortensia's
in de voortuin: breed
en schonkig als matrones,
opgedirkt als de waardin
uit het drukste duivenlokaal

tegen de betonnen platen,
met hun zwarte voet en
hun snoet van blanketsel,
de vlakken die vader scheidde
met een fijn lijntje en nergens
een spatje in het gras

je bent vergeten hoe ze
verdwenen, waarom daar
later een garage stond:
vader wou wat bij verdienen
en moeder lag al zonder
protesten onder de grond

hemelsblauw en oudroze
ze staan hier in een voortuin
en weer loop je aan de hand
van moeder met papperige
dijen en je luier hangt half schuin

verdwenen zijn de vlinders,
het koolwitje, de page -
soms laat een enkele zich nog
vinden, ontsnapt aan de ravage

Staf De Wilde